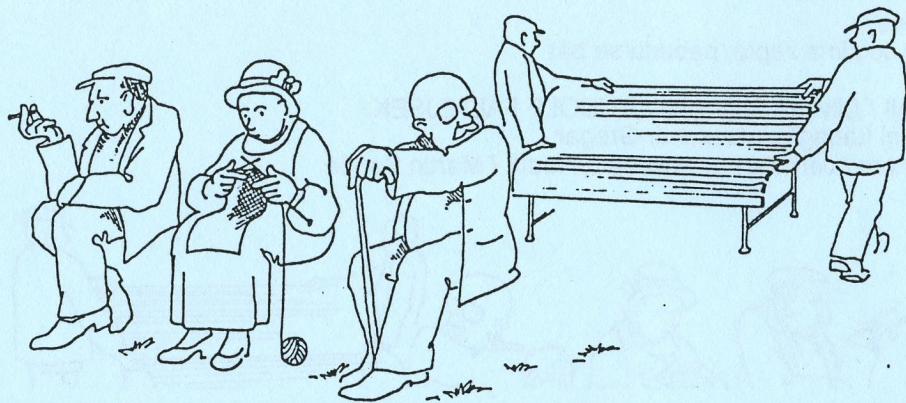

DIVADLO S. K. JESLIČKY HRADEC KRÁLOVÉ / SENIOR KLUB

ALDO NICOLAJ / **PODZIMNÍ KONCERT**

Divadlo S.K. JESLIČKY / senior klub / Hradec Králové

Aldo Nicolaj / **PODZIMNÍ KONCERT**

aneb

Až se zima zeptá, nebudu se bát

hrají / Silvestr Boccacio / RUDOLF FALTEJSEK

Luigi Lapaglia / Alexandr Gregar

Ambra / Jarmila Faltejsková / mladík / Martin Sonda

Překlad Jan Makarius / úprava textu, scénografie a režie Alexandr Gregar /
fragmenty z Podzimního koncertu Camilla Bargoni na klavír hraje Jan Šimíček /
střih hudby Josef Triton Zámečník / na výrobě scény spolupracovala Jana
Portyková / světlo a zvuk Martin Sonda / premiéra 3. května 1999

Luigi : Ale stejně, stáří je stáří ...

Silvestr: Leta! Říkej leta, ne stáří! To je rozdíl!

O čem ti dva dědci na lavičce vlastně rozmlouvají? O svých neduzích? O slabostech a strastech stáří? O nevděčnosti mladých a bídě doby, které přestávají rozumět? Či o jakési možná ještě naději a cíli, k němuž je třeba spěchat rychleji, než je dostihne ta s kosou?

Sentimentálních frází a slzivých vzpomínek nakladl Aldo Nicolaj víc než dost. Jeho hra se původně jmenovala Železná generace, v Čechách Tamboři nebo Tři na lavičce. Před třiceti léty slavila velké úspěchy, u nás vznikla i televizní inscenace, v níž zářilo brilantní herectví Martina Růžka, Ladislava Peška a Jiřiny Štěpničkové. Loni o vánocích ji znovu dávali. Vždycky v této hře hráli herci znamenití nebo ti, kteří si to o sobě mysleli. Konečně i my jsme možná tak troufali ...

V naší inscenaci jsme se pokusili od sentimentálních reminiscencí odpoutat, navíc jsme neměli v úmyslu polarizovat problém mládí - stáří. Zajímalo nás vlastní sebepoznání, postoj k fenoménu stáří s jeho průvodními znaky a atributy. Včetně grotesknosti jeho marných myšlenkových návratů, falešnosti utkvělých představ, podléhání mýtům a legendám, které s odstupem času nabydou vždy pravdy pravdivější, než pravda sama. Proto také postavám naší hry, jímž se už, bohužel, věkem kvapem přibližujeme, dáváme trochu do těla. To abychom sami sebe, podobně jako šaman rituálním tancem, ochránili před nebezpečím ztráty vlastní identity.

Kéž by se nám něco z toho, co nás vzrušovalo při zkouškách, podařilo přenést na publikum. Lhostejno jakéhokoli stáří. Neb "každý mladej bude jednou starej". Ostatně, říkejte raději leta, leta říkejte, to je přece rozdíl.

-ag-

(tato inscenace je příspěvkem divadla Jesličky k Roku seniorů 1999)

Jarka a Rudolf Faltejskovi (narození v polovině let třicátých), známí východočeští divadelní ochotníci, kteří svou pouť za divadlem začali při vysokoškolských studiích v Praze v souboru, kde Rudolf režíroval společně s Ladislavem Smoljakem a dalšími dnes známými umělci. Poté přední členové souboru Symposion v Třebelchovicích pod Orebem.

Alexandr Gregar (narozen začátkem let čtyřicátých), působil v amatérských souborech v České Třebové, v Ustí nad Orlicí a v jiných městech, naposledy v královéhradeckých Jesličkách. Řada jeho inscenací se hrála na festivalech v Písku, na Jiráskově Hronovu i v zahraničí, např. Vévodkyně valdštejnských vojsk, Hra o životě a smrti dr. Fausta, Shakespeare ve Studiu, Špatný byt, Veselohraná mostě, Žebrácká opera a další.

(autorem kreseb v programu je Pavel Matuška)